

Име

Държавно лесничество "Благоевград", административна принадлежност РУГ – Благоевград. ЛУП 2001 година, ревизионен период 1991-2000.

Местонахождение

Намира се в Благоевградска област и заема земите на община Благоевград. Съседните държавни лесничества са както следва: на северозапад - ДЛ "Невестино", на север - ДЛ "Рилски манастир"; на изток - ДЛ "Белица" и ДДС "Разлог" (частта от НП "Рила", която не е била обект на настоящето лесоустройство), на юг - ДЛ "Симитли" и на запад граничи с Република Македония.

Географско положение

ДЛ "Благоевград" заема част от Югозападна Рила (водосбора на река Благоевградска Бистрица) и върху части от пограничната Влахина планина (водосборите на реките Лисийска, Логодашка, Габровска и Железница - левите ѝ притоци), Тракийска горско-растителна област, подобласти Рила и Осогово. Територията му има форма на неправилен многоъгълник с най-голяма дължина в посока изток-запад около 46 км и съответно най-малка дължина в посока север-юг - около 25 км.

Релеф

Територията на ДЛ "Благоевград" се разделя на три геоморфоложки подрайона: Рилски, Влахински и Равнинен (Благоевградска котловина). Рилският подрайон (отнася се към Рило-Пирински планински район) има планински и високпланински релеф с подчертано вертикално разчленение, като на запад релефа постепенно става нископланински и хълмист. Влахинският подрайон (отнася се към Осогово-Огражденски планински район) на лесничеството има планински и хълмисто-планински характер (на запад от Струма). Равнинният подрайон (Благоевградската котловина - която се отнася към Струмски Грабенев район) е малък по площ и почти лишен от гори. Разположен е между Рила и Влахина планина и през него тече река Струма.

По-голямата част от горите на лесничеството са разположени в ниско и среднопланинските пояси - общо 84,1%. Най-ниската точка се намира в околностите на Долно Церово край река Струма (подотдел 187 а) - 310 м н.в., а най-високата точката е на билото на подотдел 22 "и", с височина 2175 метра.

Средната надморска височина на дървопроизводителната горска площ е 895 метра. Поради големите разлики в надморските височини и разчленения и пресечен характер на релефа, наклоните на терена са разнообразни (Таблица № 1), но преобладават стръмните терени - 67,1%.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ на лесничеството според наклона на терена

Степен на наклона	Площ-хектари	%
равно (0-4)	78,8	0,3
полегато (5-10)	99,5	0,4
наклонено (11-20)	2944,6	12,6
стръмно (21-30)	15655,7	67,1
мн.стръмно (над 31)	4587,5	19,6
Общо:	23366,1	100,0

Хидроложки условия

Хидрографската мрежа в района на лесничеството се отличава с голяма гъстота, разчлененост и често големи наклони на надлъжните профили и променлив воден режим в ниските части. Част от водните течения имат пороен характер. Най-голямото водно течение е река Струма, която на територията на лесничеството е пълноводна, разлята на широко и има променливо легло, все още некоригирано навсякъде и с много наноси. Всичките ѝ притоци са повече или по-малко поройни реки и долове. Най-голям приток на река Струма е Благоевградска Бистрица. По-големи притоци на река Бистрица са Славова река и Хърсовска река - леви и Ковачица - десен.

Реките Марулевска и Церовска са също леви притоци на река Струма.

Десни притоци на Струма са реките: Бучинска, Дреновска, Лисийска, Логодашка и Железничка. Всички те извираят от Влахина планина и въпреки че имат големи водосбори се случва да пресъхват през летните засушавания. Те са типични порои, прииждат след всеки силен дъжд и влчат много материали въпреки извършените залесявания тук.

В западната половина на Рилския подрайон и на целия Влахински подрайон на държавното лесничество изворите са малко на брой и повечето от тях пресъхват през лятото.

Геоложки строеж

Скалите в района на ДЛ "Благоевград" имат архаичен, триасов терциерен и най-новите - кватернерен произход. В района на лесничеството преобладава гранита (46%).

Климатични условия

Съгласно възприетата климатична класификация "Климатични райони на България и техният климат" от Събев и Станев, районът на ДЛ "Благоевград" попада в Преходно-континенталната климатична подобласт на Европейско-континенталната климатична област. Поради различията във физико-географските условия територията на лесничеството попада в три климатични района: Кюстендилско-Благоевградски, Рило-Осоговски нископланински и Планински, който се разделя от своя страна на две части - среднопланинска и високопланинска.

Кюстендилско-Благоевградски климатичен район

Този район обхваща Струмската долина (Благоевградското поле) от територията на лесничеството - н.в. от 300 до 600 метра. Зимата тук е мека, а снежната покривка е неустойчива - средната ѝ продължителност е 10 дни. През пролетта средната температура се задържа устойчиво над 5°C към 1-10.III, а над 10°C между 1 и 12. IV. През лятото температурите са малко по-високи, отколкото на същата надморска височина в Северна България. Средната температура за юли е 21-23°C. Есенните мразове (особено в Кюстендилското поле) започват доста рано, около средата на октомври. Валежната сума за годината в този район е около 505-700 мм. В разпределението на валежите по сезони се забелязва средиземноморското влияние - относително увеличение на зимните за сметка на летните валежи, което създава условия за по-чести и продължителни засушавания. Всички тези особености характеризират климата на Кюстендилско-Благоевградския район като преходен между по-суровия континентален климат на Дунавската равнина и значително по-мекия средиземноморски климат.

Рило-Осоговски нископланински климатичен район

Този район обхваща припланинските места, разположени над Благоевградското поле, както и долните части от западните склонове на Рила. Теренът е силно пресечен, с надморска височина от 600 до 1000 метра. Зимата е общо взето мека: средната температура на януари е 1°C до 2°C под нулата. Средната температура на юли е от 18°C до 21°C. Годишната сума на валежите е от 640 до 710 мм. Както в Кюстендилско-Благоевградския климатичен район, така и тук е изразена тенденция за относително увеличение на зимните и особено на есенните валежи, което говори за наличието на преходни моменти между континенталния и средиземноморския климат.

Планински климатичен район

През зимата температурите под 0°C имат относителна устойчивост. Пролетта в планинския район настъпва с голямо закъснение в сравнение с низините. Лятото е късо и хладно. Есента в противоположност на пролетта е по-топла, по-суха и с повече слънце. Характерен елемент в климатичните условия, главно за по-високите и по-откритите части на района са честите силни ветрове.

Поради бързото изменение на климатичните условия във височина, Планинския район може да се раздели на две части:

а) Среднопланинска (до 2000 м), която е относително по-топла и с по-малко валежи;

б) Високопланинска (над 2000 м), която е с по-ниски температури, със значително по-големи валежи, по-силни ветрове и много по-устойчива и дебела снежна покривка.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна максимална	Средна годишна абсолютна минимална
1. Кюстендилско-Благоевградски до 600 м	10,5; 12,5	35; 36,5	-18; -16
2. Рило-Осоговски нископланински от 600 до 1000 м	8; 10,5;	32; 35	-19; -17,5
3. Планински	2; 8	23,5; 32	-20; -18
а) Среднопланинска част от 1000 до 2000 м			
б) Високопланинска част над 2000 м	-3; 2	15; 23,5	-22,5; -2

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец с максимална валежна сума	Месец с минимална валежна сума
1. Кюстендилско-Благоевградски до 600 м	505-700	VI; X	III; VII
2. Рило-Осоговски нископланински от 600 до 1000 м	640-710	VI; X	III; VIII
3. Планински	700-960	VI; V	IX; VIII
а) Среднопланинска част от 1000 до 2000 м			
б) Високопланинска част над 2000 м	950-1100	VI; V	IX; VIII

Почви

Големите различия в надморските височини, разнообразният релеф и климатични елементи, както и геоложката основа са оказали изключително голямо влияние върху почвообразователния процес на територията на лесничеството. Основният почвен тип е кафявата горска почва, която заема 50,7% от дървопроизводителната площ, следвана канелената горска излужена - 46,7%, планинско-горска тъмноцветна - 1,9% и алувиално-делувиална - 0,5%.

Данни за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове е дадена в Таблица № 4.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
Алувиално-делувиална	114,8	0,5
Канелена излужена	10901,5	46,7
Кафява тъмна	1551,6	6,6
Кафява преходна	7290,0	31,2
Кафява светла	3071,3	13,1
Планинска горска тъмна	436,9	1,9
Всичко:	23366,1	100,0

Припечните изложения, пресечения терен, големите наклони и пашата на домашни животни, безразборната сеч са главните фактори, оказали влияние върху развитието на ерозионни процеси на територията на лесничеството във всички форми и степени.

Растителност

Според горскорастителното райониране на България, територията на ДЛ "Благоевград" попада изцяло в Тракийската горскорастителна област (Т), подобласт Рила (Р) и Осоговия (О) със следните пояси и подпояси:

Т- I- Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-700 м н.в.)

- T- I-1 - Подпояс на крайречните и лонгозни гори
- T- I-2 - Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0-500 м н.в.)
- T- I-3 - Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (500-700 м н.в.)
- T- II - Среден планински пояс на горите от бук и иглолистни (700-2000 м н.в.)
- T- II-1 - Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела (700-1200 м н.в.)
- T- II-2 - Подпояс на среднопланинските гори от бук, ела смърч (1200-1700 м н.в.)
- T- II-3 - Подпояс на горнопланинските смърчови гори (1700-2000 м н.в.)
- T- III - Високопланински пояс - (2000-2500 м н.в.)
- T- III-1 - Подпояс на високопланинските гори от субалпийски смърч и мура (2000-2200 м н.в.).

Съществуващата растителност в района на държавното лесничество е представена от няколко на брой типични горски формации. Растителните видове, разпространени естествено са: бял бор, черен бор, ела, смърч, бук, зимен дъб, габър, келяв габър и други. Основните дървесни видове образуват предимно чисти насаждения и смесени смърчово-борови, борово-смърчови, елово-буково-смърчови, елово-смърчово-борови. Изключение правят дъбовете и габъра, които в ниските части (до 900-1100 м н.в.) се срещат в издънкови чисти или смесени насаждения. В резултат на извършените залесителни мероприятия на лесничеството добре се развиват и по-голяма част от внесените по изкуствен път дървесни видове - бяла мура, зелена дуглазка, бреза, липа, I-214, кедър, лиственица.

Вертикалната зоналност на горската растителност и разпределението ѝ по формации, е както следва:

а) В подпояса на крайречните и лонгозни гори (Т-I-1) естествената горска растителност се състои от върба, елша и други, а от изкуствен произход евроамерикански тополи - предимно I-214.

б) В подпояса на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (Т-I-3) естествената горска растителност се състои от зимен дъб, бук, благун, черен бор и други, а от изкуствен произход - черен бор, бял бор, кедър, бадем, зелена дуглазка.

в) Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела (Т-II-1)

Естествено срещащи се формации от чисти и смесени бялборови насаждения, смесени бялборово-черборово-букови, както и бялборово-смърчово-елово-букови високопродуктивни насаждения. В тази зона са обширните масиви от издънкови зимендъбови и букови формации, често примесени с други широколистни като габър, трепетлика, клен, шестил и други, участващи единично или под формата на малки групи. Тук са създадени и много обширни масиви от иглолистни култури, предимно от бял бор и по-малко от черен бор, смърч, ела, дуглазка, лиственица и бреза. От храстите най-често се срещат хвойната, лещката, шипката, дряна, черния бъз и други, а живата тревна покривка е съставена от житни, папрати, лазаркиня, лузула, подбел, заешки киселец, ягоди, боровинки и други. В изредените части на насажденията се срещат къпина, малина, върболика и други.

г) Подпояс на среднопланинските гори от бук и иглолистни (Т-II-2). Тук се намират най-производителните горски формации в района на лесничеството, особено тези разположени върху кафявите тъмни горски почви. Естествената растителност е представена от бук, бял бор, черен бор, смърч, ела и незначително от бяла мура (внесена изкуствено). Насажденията са предимно чисти смърчови, елови, бялборови, черборови и букови и смесени между тях. В долната част на подпояса (1200-1500 м н.в.) се срещат предимно смесени буково-елови-смърчови, елово-смърчово-борови насаждения и чисти бялборови, черборови, елови и смърчови и смесени с преобладаване на посочените дървесни видове, а от 1500-1700 м н.в. - обикновено чисти и смесени с преобладаване на бял бор и смърч насаждения. И в тази зона са създадени много иглолистни култури предимно от бял бор и смърч, които се характеризират с добро санитарно състояние и висока производителност.

д) Подпояс на горнопланинските смърчови гори (1700-2000 м н.в.) (Т-II-3) В този подпояс естествената дървесна растителност е представена почти само от смърчови дървостои. На изолирани места се срещат и изкуствени култури от бяла мура в чист вид или в смесване със смърч.

е) В подпояса на високопланинските гори от субалпийски смърч и мура (Т-II-1) естествената горска растителност се състои от смърч, ела и мура.

Данни за разпределението на площта по дървесни видове са дадени в *Таблица № 5*.

Таблица № 5
Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	4775,1	21,0	5123,7	22,6
Смърч	434,4	1,9	426,7	1,9
Черен бор	3899,1	17,2	6199,1	27,3
Ела	244,1	1,1	218,3	1,0
Бяла мура	1,0	-	88,1	0,4
Лиственица	14,0	0,1	10,9	-
Веймутов бор	2,6	-	2,7	-
Зелена дуглазка	203,7	0,9	179,7	0,8
Атласки кедър	19,6	0,1	112,3	0,5
Кипарис	0,5	-	0,5	-
Клек	17,7	0,1	17,7	0,1
Сребрист смърч	0,2	-	0,1	-
Бук	2037,8	9,0	2398,4	10,6
Червен дъб	8,3	-	7,7	-
Зимен дъб	3868,9	17,1	3679,3	16,2
Благун	2410,2	10,6	1834,9	8,1
Цер	86,5	0,4	72,3	0,3
Габър	111,6	0,5	99,6	0,4
Трепетлика	555,8	2,4	548,3	2,4
Явор	1,0	-	1,5	-
Бреза	173,3	0,8	150,2	0,7
Мъждрян	142,7	0,6	8,5	-
Орех	2,2	-	2,1	-
Акация	465,1	2,1	449,6	2,0
Космат дъб	1012,9	4,5	522,7	2,3
Келяв габър	1846,5	8,1	229,0	1,0
Айлант	1,5	-	1,5	-
Бадем	7,5	-	1,6	-
Върба	5,9	-	1,2	-
Воден габър	203,8	0,9	151,5	0,7
Джанка	0,3	-	0,2	-
Корков дъб	0,9	-	1,0	-
Елша	25,8	0,1	25,9	0,1
Ива	1,4	-	0,2	-
Кестен	21,8	0,1	20,6	0,1
Клен	3,0	-	-	-
Леска	1,0	-	0,5	-
Сребролистна липа	1,4	-	10,5	0,1
Череша	3,3	-	4,6	-
Планински ясен	4,0	-	4,0	-
тп I-214	69,6	0,4	75,5	0,4
Врб S.Vg-2/64	-	-	0,3	-
ВСИЧКО	22686,0	100,0	22683,0	100,0

Характеристика на горския фонд

Площта на земите на горския фонд е 24678,9 ха гори и земи с държавно значение, цялата предмет на лесоустройство.

По вид на собствеността разпределението ѝ е дадено в Таблица № 6.

Таблица № 6
Разпределение на площите по собственост

Собственост	ха	%
Държавна	23309,8	94,5
Частна	970,1	3,9
Временно стопанисвани от общината	399,0	1,6
Религиозна	-	-
ОБЩО:	24678,9	100

От общата площ, предмет на лесоустройствения проект 22686,0 ха (92,0%) е залесена, 680,1 хектара (2,7%) незалесена, подлежаща на залесяване и 1312,8 ха (5,3%) недървопроизводителна (Таблица № 7).

Таблица № 7

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	22686,0	92,0
Незалесена дървопроизводителна площ	680,1	2,7
Недървопроизводителна площ	1312,8	5,3
Горски пасища	-	-
ОБЩО:	24678,9	100,0

Залесената горска площ е заета почти по равно от широколистни дървесни видове (бук, зимен дъб, благуи, габър, трепетлика, бреза, акация, космат дъб, келяв габър и други) - 54,1% и иглолистни (бял бор, черен бор, смърч, ела, дуглазка ела, лиственница, бяла мура и други) - 45,9%. (Таблица № 8)

Таблица № 8

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	11323,6 / 10568,7	45,9 / 46,6
Широколистни високостъблени	2897,4 / 2728,4	11,7 / 12,0
За реконструкция	7705,9 / 6741,1	31,2 / 29,7
Издънкове за прерастване	-	-
Издънкове за превръщане	2376,9 / 2302,9	10,2 / 10,2
Нискостъблени	375,1 / 344,9	1,5 / 1,5
ВСИЧКО:	24678,9 / 22686,0	100,0

От общата площ на лесничейството 16528,0 ха (67%) са гори и земи с основно дървопроизводителни и средообразуващи функции, а 8150,9 ха (33%) са гори и земи със защитни, рекреационни функции и гори и земи в защитени територии. Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 9.

Таблица № 9

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	7143,0	6737,6	9385,0	8721,1	16528,0	15458,7
Защитни	2365,2	2107,4	2163,6	1672,6	4528,8	3780,0
Рекреационни	1508,7	1417,0	1663,2	1586,4	3171,9	3003,4
Защитени	-	-	3,9	0,8	3,9	0,8
Други	306,7	306,7	139,6	136,4	446,3	443,1
Общо ЗРЗТ	4180,6	3831,1	3970,3	3396,2	8150,9	7227,3
Общо ДСФ+ЗРЗТ	11323,6	10568,7	13355,3	12117,3	24678,9	22686,0
Горски пасища	-	-	-	-	-	-
ОБЩО	11323,6	10568,7	13355,3	12117,3	24678,9	22686,0

В лесоустройственият проект от 1990/1991 година е предвидено общо ползване в размер на 228875 куб.м (средно годишно 22887 куб.м), от което 9097 куб.м годишно от главни сечи и 13790 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсечени са общо 199830 куб.м (средно годишно 19983 куб.м) или 87,3% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 9142 куб.м средно годишно или 100,5%, а от отгледни и санитарни сечи 10841 куб.м средно годишно или 78,6% от предвиденото. Настоящото лесоустройство предвижда общ добив от 290280 куб.м без клони или средно годишно 29028 куб.м – 11392 куб.м добив от главни сечи и 17636 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Санитарното състояние на насажденията в държавното лесничество е задоволително. Почистването на сечищата и своевременното събиране на сухата и паднала маса намаляват условията за появяване на насекомни и гъбни вредители и поддържат доброто санитарно състояние на насажденията.

Повредите от вятър във всички части на гората са рядко явление. По високите и билни части на насажденията се срещат паднали дървета и такива с пречупени върхове и клонове. Повредите от мокър сняг се срещат в младите и иглолистни насаждения и култури, в средните и по-горни части на гората. Късните пролетни и ранни есенни слани и мразове нанасят понякога повреди върху младите леторасли на елата и бука, особено в по-високите части на гората.

За появата на насекомни, гъбни и други болести и вредители, особено в иглолистни култури и насаждения, се водят редовни наблюдения. През ревизионния период са наблюдавани нападения от педомерка по широколистните, борова листна оса и процесията по иглолистните.

В разсадниците са забелязвани повреди от сечене на пониците, кореново гниене и др. Повреди нанасят и кореногризещите вредители - майски бръмбар, попово прасе, къртица. Повредите от дивеч са незначителни.

През последните години се наблюдава върхово съхнене на дърветата на възраст от 60 до 120 год., при елата, което постепенно обхваща целите дървета. Засъхващите дървета често в основата и корените са обхванати от гъбата пънчушка, която ускорява процеса на съхнене. По стъблата се заселват корояди, а при тези с по-напреднало съхнене и дървесинояди. В ниските части на лесничеството при издънковите зимендъбови насаждения над 40 годишна възраст започва появата на единично засегнати от трахеомикоза дървета, като с увеличаване на възрастта се увеличава броят и степента на засегнатите екземпляри.

Санитарни сечи са извършени на площ от 277,9 ха.

Странични ползвания

Таблица № 10

За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1991-2000) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (2001-2010) средногодишно
Паша - площ	хектари			16078,8
Едър добитък	брой	843	87	1340
Дребен добитък	брой	5033	2282	6540
Сено	тона	100	9,5	-
Листников фураж	пр.куб.м	-	163,3	-
Брезови, върбови и елшови кори	тона	-	1,9	-
Горски плодове	тона	-	-	-
Билки	тона	2,5	3,8	-
Гъби - борова манатарка, пачи крак	тона	0,1	24,8	-
Вършина - иглолистна	куб.м	-	48	-
Елхи	брой	-	441	-

Лечебни растения

В България са известни 763 вида растения, които се използват в народната медицина, от тях 300 вида се прилагат в научната медицина. Поречието на Струма е богато - на тази територия растат около 70% от общия билков генетичен фонд и 85% от видовете билки, използвани в съвременната фитотерапия. 18 вида са на специален режим на стопанисване и ползване. В най-големи количества се събират шипка, синя хвойна (плод), лопен, боров лишей, лайка и др.

Събирането и изкупуването на билките се извършва от ДФ "Парангалица" в Благоевград и от Кооперативния съюз в Благоевград. Следва списък на някои от често срещаните билки в района на ДЛ "Благоевград".

1. Брей - *Tamus communis*
2. Бръшлян - *Hedera helix*
3. Великденче - *Veronica kellereri*

4. Лечебно великденче - *Veronica officinalis*
5. Обикновена вълча ябълка - *Aristolochia clematitis*
6. Гръмотрън - *Ononis arvensis*
7. Жълт кантарион - *Hypericum perforatum*
8. Лопен (овча опашка) - *Verbascum phlomoides*
9. Лудо биле (беладона) - *Atropa belladonna*
10. Обикновен магарешки бодил - *Carduus acanthoides*
11. Мащерка (бабина душица) - *Thymus comptus*
12. Обикновен риган - *Origanum vulgare*

Видове от “Червена книга на НР България” и защитени от закона

Няма данни.

Лов и риболов

В ловно-стопанско отношение горите и териториите на ДЛ “Благоевград” предлагат благоприятни условия за развъждането на елени, сърни и диви свине. Тази точка от записката е разгледана като самостоятелен проект, който е неразделна част от настоящият лесоустройствен проект на лесничеството.

Защитени територии

В района на ДЛ “Благоевград” има обявени следните защитени обекти:

Резерват “Парангалица” - обявен с Постановление N 8517 от 30.12.1933 година на МЗДИ, изменено със заповед N 1980 от 7.08.1961 година на ГУГ, включен и понастоящем обявен към Национален парк Рила със заповед N РД-397 от 15 октомври 1999 година с обща площ 3388,7 ха. Площта от Националния парк “Рила” не е била обект на лесоустройство през 2000/2001 година.

Природна забележителност - пещера в м. “Бойкова скала” - отдели и подотдели: 249 г, н, с обща площ 3,9 ха - обявена със заповед N 542/23.05.1984 година на КОПС.

Исторически места - с обща площ 2,9 ха, които са обект на лесоустройство. Обявени със заповед N 4090 от 25.II.1971 година на МГГП.

- **“Тъпаните”** - отдели и подотдели - 30 и, с обща площ 0,2 ха - партизански лагер. Попада на територията на НП “Рила” и не е обект на настоящото лесоустройство.
- **“Чакалица”** - подотдел 35 в с площ 1,0 ха - Партизански лагер. Площта на територията на НП “Рила” и не е била обект на настоящото лесоустройство.
- **“Тополите”** - подотдели - 209 ж, и (р стар) с обща площ 0,8 ха. Лобно място на загинали партизани. Обект на настоящото лесоустройство.

Обявени със заповед N 173 от 9.03.1983 година на КОПС

- **“Гювезеница”** - подотдел 269 г с обща площ 0,7 ха - партизански бивак на отряд “Н.Калъпчиев”. Обект е на настоящето лесоустройство.
- **“Римов рид”** - подотдел 326 з с площ 1,4 ха. Обект е на настоящето лесоустройство.

Историческите места по новия закон не са включени в новия лесоустройствен проект като гори и земи в защитни, рекреационни и защитени територии, а са отнесени към горите с дървопроизводителни и средообразуващи функции.